384R3220

20.11.84 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 301/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3220/84,

annettu 13 päivänä marraskuuta 1984,

yhteisön sianruhojen luokitusasteikosta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2966/80(2), ja erityisesti sen 2 artiklan ja 4 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

ennen kunkin vuoden elokuun 1 päivää on teurastetulle sialle, jonka vakiolaatuluokitus on määritelty yhteisön sianruhojen luokitusasteikolla, vahvistettava perushinta,

tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa yleiset säännöt, jotka takaavat sianruhojen yhdenmukaisen luokituksen, erityisesti varmistaen tuottajille kohtuullisen maksun heidän teurastamolle toimittamiensa sikojen painon ja lihakkuuden mukaan; luokituksen tarkoituksena on myös lisätä markkinoiden avoimuutta sianruhojen kaupan osalta,

sianruhon arvo määritetään erityisesti sen sisältämän vähärasvaisen lihan suhteesta painoon; vähärasvaisen lihan osuuden arviointi ottamalla objektiivisesti huomioon ruhon paino ja selän nahanalaisen rasvan paksuus samoin kuin subjektiivinen ruhon olennaisten osien lihaskehityksen arviointi voivat johtaa arvon täsmälliseen arviointiin; kuitenkin lihaskehityksen arvioinnin subjektiivinen osuus saattaa aiheuttaa myös huomattavia arviointieroavaisuuksia; tämän vuoksi olisi koko yhteisössä otettava käyttöön periaate vähärasvaisen lihan prosentin suorasta toteamisesta, joka perustuu sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan objektiivisiin mittauksiin sulkematta kuitenkaan pois sianruhon kaupallisen arvon määrittämiseksi satunnaisesti käytettävien täydentävien perusteiden käyttöä,

on tärkeää määritellä täsmällisesti ruhojen tarjontamuoto, paino ja vähärasvaisen lihan pitoisuus, jotta varmistetaan arviointitulosten vertailtavuus,

ottaen huomioon yhteisön sikojen tuotannolle ominainen moninaisuus, olisi sianruhot syytä jakaa vähärasvaisen lihan osuuden mukaan viiteen kaupalliseen luokkaan, jotka porrastetaan 5 prosentin vaihteluvälein; on kuitenkin suotavaa antaa jäsenvaltioille mahdollisuus lisätä lisäluokka lihalle, jonka vähärasvaisen lihan prosenttiosuus on korkea,

on tarpeen vahvistaa järjestelmä, joka sallii valvoa vähärasvaisen lihan prosenttiosuuden arviointimenetelmien oikeaa soveltamista; lisäksi olisi vaikutettava markkinoiden avoimuuteen säätämällä ruhojen merkitsemisestä vähärasvaisen lihan osuuden mukaan,

teurastetun sian hinnoittelujen vahvistamiseksi yhteiseltä pohjalta ja niiden vertailukelpoisuuden varmistamiseksi vakiolaatuluokan perushinnan kanssa olisi käytettävä yhteisön asteikkoa erityisesti teurastetun sian asetuksen (ETY) N:o 2759/75 4 artiklassa tarkoitetun keskihinnan määrittämiseksi,

edellä säädettyjen muutosten osalta on aiheellista laatia koonnelma kaikista sovellettavista säännöistä ja kumota tämän vuoksi yhteisön sianruhojen luokitusasteikosta 29 päivänä lokakuuta 1975 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2760/75(3),

ottaen kuitenkin huomioon teurastamoiden rakenteiden moninaisuus ja niissä vallitsevien käytäntöjen eroavaisuudet, ei ole mahdollista säätää uuden sianruhojen luokitusasteikon samanaikaisesta soveltamisesta koko

(1) EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 1
(2) EYVL N:o L 307, 18.11.1980, s. 5
(3) EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 10

yhteisön alueelle; tämän vuoksi on tarpeen hyväksyä, että tietyt jäsenvaltiot jatkavat siirtymäkauden ajan asetuksessa (ETY) N:o 2760/75 säädetyn sianruhojen luokitusmenetelmän soveltamista, ja

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan muiden yhteisön sianruhojen kuin siitokseen käytettyjen sikojen luokitusasteikko.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asteikkoa käytetään kaikissa teurastamoissa kaikkien ruhojen luokitukseen, jotta taataan erityisesti kohtuullinen maksu tuottajille näiden teurastamoon toimittamistaan sioista painon ja lihakkuuden perusteella.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, ettei tämän asteikon soveltaminen ole pakollista

- teurastuslaitoksissa, joissa suoritettujen teurastusten enimmäislukumäärän ne vahvistavat siten, ettei sen vuosittainen keskiarvo ylitä 200 sikaa viikossa,
- teurastuslaitoksissa, jotka teurastavat ainoastaan niiden omissa laitoksissa syntyneitä ja lihotettuja sikoja, ja jotka leikkaavat kaikki saadut ruhot,

Tällöin jäsenvaltioiden on annettava päätöksensä tiedoksi komissiolle täsmentäen tarvittaessa teurastusten enimmäislukumäärän, joka voidaan suorittaa kussakin sellaisessa teurastuslaitoksessa, jotka on vapautettu yhteisön asteikon soveltamisesta.

2 artikla

1. Tässä asetuksessa "sianruholla" tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu, ja joka on ilman kieltä, karvoja, sorkkia ja sukuelimiä, mutta jossa on kylkirasva, munuaiset ja pallea.

Jäsenvaltiot voivat saada alueellaan teurastettujen sikojen osalta luvan säätää sianruhojen erilaisesta tarjontamuodosta:

- kun niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa ensimmäisessä kohdassa määritellystä vakiotarjontamuodosta, tai
- kun se on oikeutettua teknisten vaatimusten kannalta.

2. Tässä asetuksessa painoa sovelletaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määriteltyyn kylmän ruhon tarjontamuotoon.

Ruho punnitaan mahdollisimman pian teurastuksen jälkeen, mutta viimeistään 45 minuuttia sen jälkeen, kun sian kurkku on avattu. Ruhon kylmäpaino lasketaan soveltamalla saatuun tulokseen muuntokerrointa.

Jos jossakin teurastamossa ei pystytä tavallisesti noudattamaan 45 minuutin määräaikaa, toisessa alakohdassa tarkoitettua muuntokerrointa mukautetaan vastaavasti.

3. Tässä asetuksessa sianruhon vähärasvaisen lihan osuus muodostuu:

- toisaalta ruhon koko leikkelyn aikana saatujen punaisten poikkijuovaisten lihasten kokonaispainosta, jos ne voidaan erottaa puukolla, ja
- toisaalta ruhon painosta.

Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan hyväksyttyjen luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja, ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.

3 artikla

1. Sianruhot on luokiteltava punnitushetkellä arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan.

Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

2. Seuraavaa luokitusasteikkoa on sovellettava:

Vähärasvaisen lihan arvioitu prosenttiosuus sianruhon painosta	Luokka
vähintään 55	E
50 ja vähemmän kuin 55	U
45 ja vähemmän kuin 50	R
40 ja vähemmän kuin 45	O
vähemmän kuin 40	P

3. Ottaen huomioon jäsenvaltioiden porsastuotannon ominaispiirteet jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön omalla alueellaan teurastetuille sioille erillisen vähärasvaisen lihan 60 prosentin ja suuremman osuuden luokan, jota merkitään kirjaimella S. Kun jäsenvaltiot käyttävät hyväkseen tätä valinnanvapautta, on niiden ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jonkin jäsenvaltion alueella teurastettujen sikojen osalta ruhojen painon ja vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden määrittämistä täydentävien perusteiden käyttöön.

4 artikla

1. Sianruhot on merkittävä heti luokituksen jälkeen 3 artiklassa säädettyjen luokkanimitysten tai vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden ilmaisevan prosenttimäärän mukaan sillä edellytyksellä, että tämän viimeisen merkinnän avulla ruhot on mahdollista jakaa 3 artiklassa säädettyihin luokkiin.

Ruhon painon ilmaiseva merkintä tai muut asianmukaisiksi katsotut merkinnät voidaan tehdä ruhoon sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

2. Poiketen 1 kohdasta jäsenvaltiot voivat säätää, ettei sianruhoja merkitä silloin kun laaditaan kunkin ruhon osalta vähintään seuraavat tiedot sisältävä seloste:

- yksilöinti,
- lämminpaino, ja
- vähärasvaisen lihan arvioitu osuus.

Seloste on säilytettävä neljän viikon ajan ja oltava laatimispäivämääränä alkuperäisasiakirjana asianmukaisesti vahvistettu valvonnasta vastaavan henkilön toimesta.

Kuitenkin, kun ruhoja markkinoidaan sellaisenaan toiseen jäsenvaltioon, ruhojen on oltava 3 artiklassa säädetyn asianmukaisen luokkanimityksen tai vähärasvaisen lihan osuuden ilmaisevan prosentin mukaan merkittyjä.

3. Ruhon rasva- tai lihaskudosta tai muuta kudosta ei saa poistaa millään tavoin ennen punnitusta, luokitusta ja merkitsemistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

5 artikla

1. Tämän asetuksen ja erityisesti 2 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat:

- ruhojen erilaisten tarjontamuotojen muuttamista ruhojen vakiotarjontamuodoksi,
- ruhon lämminpainon muuttamista kylmäpainoksi, ja
- luokitusmenetelmien hyväksymisedellytyksiä,

annetaan asetuksen (ETY) N:o 2759/75 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut hyväksynnät annetaan asetuksen (ETY) N:o 2759/75 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2760/75.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jatkaa 31 päivään joulukuuta 1988 asti tässä asetuksessa esitetyn asteikon sijasta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa asetuksessa säädetyn sianruhojen luokitusasteikon soveltamista.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. DEASY